

Źródło

życia i świętości

gazetka rzymskokatolickiej parafii
pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Racibórz

nr 7/2013 (471) 17 lutego 2013 r.

I Niedziela Wielkiego Postu

Ewangelia według św. Łukasza (4,1-13)

„Jezus pełen Ducha Świętego powrócił z nad Jordanu i czterdzieści dni przebywał w Duchu na pustyni, gdzie był kuszony przez diabła. Nic w owe dni nie jadł, a po ich upływie poczuł głód. Rzekł Mu wtedy diabeł: „Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz temu kamieniowi, żeby się stał chlebem”.

Odpowiedział mu Jezus: „Napisane jest: »Nie samym chlebem żyje człowiek«.

Wówczas wyprowadził Go w górę, pokazał Mu w jednej chwili wszystkie królestwa świata i rzekł diabeł do Niego: „Tobie dam potęgę i wspaniałość tego wszystkiego, bo mnie są poddane i mogę je odstąpić, komu chcę. Jeśli więc upadniesz i oddasz mi pokłon, wszystko będzie Twoje”.

Lecz Jezus mu odrzekł: „Napisane jest: »Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służysz«”.

Zaprowadził Go też do Jerozolimy, postawił na narożniku świątyni i rzekł do Niego: „Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się stąd w dół. Jest bowiem napisane: »Aniołom swoim rozkaże o Tobie, żeby Cię strzegli«, i »na rękach nosić Cię będą, byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień«”.

Lecz Jezus mu odparł: „Powiedziano: »Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego«”.

Gdy diabeł dokończył całego kuszenia, odstąpił od Niego aż do czasu.”

Droga Jezusa, jaką w dzisiejszej Ewangelii ukazują nam św. Łukasz, jest drogą wszystkich chrześcijan. Każdy z nas od momentu przyjęcia Chrztu Świętego stał się uczniem Jezusa. Od chwili, kiedy zostały wypowiedziane nad nami te słowa: *Ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego*, nasze życie zostaje bardzo konkretnie naznaczone Bożą obecnością. Jednak życie to nie jest wolne od bólu, trudności, pokus i grzechów. Jezus solidaryzując się z nami – grzesznikami, przyjął chrzest. On, poprzez swój pobyt na pustyni mówi do nas, iż na tej drodze życia nie jesteśmy sami. Choć czasem przynosi ono wiele bólu i choroby, a nieraz trzeba walczyć z nałogami i grzechem, Bóg zawsze jest przy nas. Liczba 40 dni, które Jezus spędził na pustyni ma symboliczną wymowę. 40 lat Izrael wędrował przez pustynię – był to dla niego czas kuszenia, ale także doświadczenia bliskości Boga. 40 dni Mojżesz spędził na górze Synaj, nim

otrzymał od Boga tablice z dziesięciorgiem przykazań. Czy w końcu, 40 dni i nocy Abraham wędrował do góry Horeb, na której miał złożyć w ofierze swojego syna Izaaka. Doświadczenia Abrahama, Mojżesza czy całego Izraela to nie była sielanka, tak jak często i współcześnie życie nie jest łatwe. Lecz, tak jak ich, tak i nasze życie to nie spacer po omacku, lecz droga razem z Jezusem ku wieczności. Nasz Pan i Zbawiciel, a jednocześnie nasz Przyjaciel, daje nam dzisiaj konkretną wskazówkę jak przemierzać szlaki życia nie poddając się wątpliwości i szatańskim pokusom. Potrzebujemy każdego dnia wychodzić na naszą własną pustynię. Nie oznacza to, że mamy teraz kupić tonę piasku i rozsypanać na osiedlu. Moja pustynia to czas, gdy zostaję sam na sam z Bogiem. Czas, w którym mogę mówić Mu wszystko co mnie boli, mówić Mu jak Go miłuję i prosić o siłę do pełnienia codziennie tylko Bożej woli.

Ogłoszenia z życia naszej parafii

Poniedziałek – 18 lutego 2013

Mt 25,31-46

- 6³⁰ Za † Ryszarda Cesarza w 2. rocznicę śmierci, za †† Józefa i Michalinę Nicpoń oraz za †† z pokrewieństwa
 18⁰⁰ Za †† Marię i Dominika Gronowicz oraz za †† z pokrewieństwa

Wtorek – 19 lutego 2013

Mt 6,7-15

- 6³⁰ Za †† rodziców Gertrudę i Józefa, Klarę i Antoniego, rodzeństwo, dziadków z obu stron, ciotki i wujostwo, poległych i zaginionych na wojnie oraz za dusze w czyścicu cierpiące
 18⁰⁰ Do Bożej Opatrzności z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o Boże błogosławieństwo, zdrowie i opiekę Matki Bożej dla Marka w dniu urodzin

Środa – 20 lutego 2013

Łk 11,29-32

- 6³⁰ Do Miłosierdzia Bożego za wszystkie dusze w czyścicu cierpiące
 18⁰⁰ Za † męża Kazimierza Złoczowskiego, †† teściów Rozalię i Eliasza, †† rodziców Eugenię i Karola

Czwartek – 21 lutego 2013

Mt 7,7-12

- 6³⁰ Za † męża Stanisława Trudzika w 20. rocznicę śmierci, †† rodziców z obu stron, siostrę Ritę i pokrewieństwo
 18⁰⁰ Za †† rodziców Otylię i Henryka Dwornik i wszystkich †† z pokrewieństwa oraz za dusze w czyścicu cierpiące

Piątek – 22 lutego 2013 – *Katedry św. Piotra, Apostoła*

Mt 16,13-19

- 6³⁰ Za †† Zdzisławę, Liliannę, Marię, Zofię o pokój duszy
 9⁰⁰ **Droga Krzyżowa**
 18⁰⁰ Za †† męża Teodora, syna Bernarda, zięcia Franciszka i wszystkich †† z rodziny
Droga Krzyżowa

Sobota – 23 lutego 2013

Mt 5,43-48

- 6³⁰ Za †† rodziców Pawła i Gertrudę Adamiec, teściów Jerzego i Hildegardę Suchanec oraz za †† z pokrewieństwa
 17³⁰ **Nieszpory Maryjne**
 18⁰⁰ *W sobotni wieczór:* 1. Z podziękowaniem Bogu za otrzymane łaski z okazji 60. rocznicy urodzin męża Władysława, z prośbą o Boże błogosławieństwo i zdrowie na dalsze lata życia oraz o błogosławieństwo Boże w całej rodzinie
 2. Za † mamę Grażynę w 13. rocznicę śmierci
Czuwanie dla dorosłych: katecheza w Roku Wiary, Adoracja

II Niedziela Wielkiego Postu – 24 lutego 2013

Rdz 15,5-12.17-18; Flp 3,17-4,1; Łk 9,28-36

- 7⁰⁰ Do Bożej Opatrzności w 75. rocznicę urodzin Jana z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo i zdrowie dla całej rodziny
 8³⁰ **Godzinki o Niepokalanym Poczęciu NMP**
 9⁰⁰ Za † syna Zbigniewa Stężowskiego w 2. rocznicę śmierci, †† rodziców z obu stron oraz za dusze w czyścicu cierpiące
 10³⁰ W intencji rocznych dzieci: Adam **Christof**, Bartosz **Hałacz**, Nadia **Kania**, Aleksander **Szapert**, Szymon **Trzebuniak**, Helena **Zajac**, Paweł **Koenig**
 12⁰⁰ W intencji Elżbiety z okazji 50. rocznicy urodzin, z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo i zdrowie
 16⁴⁵ **Różaniec za młode pokolenie**
 17¹⁵ **Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym**
 18⁰⁰ Do Miłosierdzia Bożego za †† rodziców Annę i Nikodema Bobryk, teściów Agnieszkę i Eryka Grabowskich, †† pokrewieństwo z obu stron i za dusze w czyścicu cierpiące

W tym tygodniu modlimy się: o trwałe owoce Wielkiego Postu

- Od Środy Popielcowej swoją praktykę przed święceniami kapłańskimi rozpoczął ks. diakon **Mateusz Podkówa z par. św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Bliszczycach**. Życzymy obfitego Bożego błogosławieństwa w pracy duszpasterskiej.

- Dzisiaj zapraszamy na godz. 15³⁰ na **Różaniec Fatimski za młode pokolenie**, oraz na godz. 17¹⁵ na **nabożeństwo Gorzkich Żali z kazaniem pasyjnym**.
- W poniedziałek o 19⁰⁰ próba scholi.
- We wtorek o godz. 16⁰⁰ spotkanie **Klubu Seniora** o 17⁰⁰ **próba chóru**.
- We wtorek o 19⁰⁰ w domu katechetycznym **spotkanie modlitewno-formacyjne organizowane przez wspólnotę Chemin Neuf (Nowa Droga)**. Spotkanie oparte jest o półgodzinny film.
- Spotkanie **Kręgu Biblijnego** w środę po wieczornej Mszy Świętej.
- W czwartek po wieczornej Mszy Świętej **Rodziny Radia Maryja**. O godz. 17³⁰ **Modlitwa Różańcowa Rodziny Radia Maryja**.
- Również w czwartek o 19⁰⁰ spotkanie formacyjne **Szkoły Nowej Ewangelizacji**.
- W piątek o godz. 9⁰⁰ oraz po wieczornej Mszy Świętej **Droga Krzyżowa**.
- W sobotę po Mszy wieczornej **czuwanie dla dorosłych: katecheza w Roku Wiary, Adoracja Najświętszego Sakramentu**.
- W przyszłą niedzielę o godz. 10³⁰ Msza Święta **w intencji rocznych dzieci**.
- W kościele Matki Bożej w przyszłą niedzielę o 9³⁰ **Msza Święta w intencji Ojczyzny**.
- Przed kościołem do nabycia: nasza parafialna gazetka „Źródło”, Gość Niedzielny.
- Kolekta dzisiejsza przeznaczona jest na bieżące potrzeby parafii.
- Za wszystkie ofiary i prace przy kościele składamy serdeczne „Bóg zapłać”.

W minionym tygodniu odeszli do Pana:

- Łucja **Tebel**, lat 87, zam. na ul. Ocickiej 1
- Małgorzata **Kowalska**, lat 71, zam. w Branicach
- Leonarda **Tananauszko**, lat 78, zam. na ul. Grzonki

Wieczny odpoczynek racz zmarłym dać Panie.

Orędzie Ojca Świętego Benedykta XVI na Wielki Post 2013 r.

Drodzy Bracia i Siostry!

Obchody Wielkiego Postu w kontekście Roku Wiary stanowią dla nas cenną sposobność do medytowania nad relacją między wiarą a miłością – między wiarą w Boga, w Boga Jezusa Chrystusa, i miłością, która jest owocem działania Ducha Świętego i prowadzi nas drogą poświęcenia się Bogu i innym ludziom.

1. Wiara jako odpowiedź na miłość Boga

Już w mojej pierwszej encyklice przedstawiłem parę elementów, pozwalających dostrzec ścisły związek między tymi dwiema cnotami teologicznymi – wiarą i miłością. Wychodząc od fundamentalnego stwierdzenia apostoła Jana: „Myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam!” (1 J 4, 16), przypomniałem, że „u początku bycia chrześcijaninem nie ma decyzji etycznej czy jakiejś wielkiej idei, jest natomiast spotkanie z wydarzeniem, z Osobą, która nadaje życiu nową perspektywę, a tym samym decydujące ukierunkowanie. (...) Ponieważ Bóg pierwszy nas umiłował (por. 1 J 4, 10), miłość nie jest już tylko ‘przykazaniem’, ale odpowiedzią na dar miłości, z jaką Bóg do nas przychodzi” (*Deus caritas est*, 1). Wiara stanowi owo osobiste przyłgnięcie – obejmujące wszystkie nasze władze – do objawienia bezinteresownej i „zarliwej” miłości, jaką Bóg żywi do nas, a która w pełni objawia się w Jezusie Chrystusie. Spotkanie z Bogiem-Miłością,

który odwołuje się nie tylko do serca, ale także do umysłu: „Poznanie Boga żyjącego jest drogą wiodącą do miłości, a ‘zgoda’ naszej woli na Jego wolę łączy rozum, wolę i uczucie w ogarniający wszystko akt miłości. Jest to jednak proces, który pozostaje w ciągłym rozwoju; miłość nigdy nie jest ‘skończona’ i spełniona” (tamże, 17). Dlatego wszyscy chrześcijanie, a w szczególności „osoby prowadzące działalność charytatywną”, potrzebują wiary, takiego „spotkania z Bogiem w Chrystusie, które by budziło w nich miłość i otwierało ich serca na drugiego, tak aby miłość bliźniego nie była już dla nich przykazaniem nałożonym niejako z zewnątrz, ale konsekwencją wynikającą z ich wiary, która działa przez miłość” (tamże, 31 a). Chrześcijanin to osoba zdobyta przez miłość Chrystusa, dlatego też przynaglany przez tę miłość – „*caritas Christi urget nos*” (2 Kor 5, 14) – jest otwarty w głęboki i konkretny sposób na miłość bliźniego (por. tamże, 33). Taka postawa rodzi się przede wszystkim ze świadomości, że jesteśmy kochani przez Pana, że nam przebacza, a nawet służy Pan, który pochyła się, aby umyć nogi apostołom, i ofiarowuje samego siebie na krzyżu, aby przyciągnąć ludzkość do miłości Bożej.

„Wiara ukazuje nam Boga, który dał swojego Syna za nas, i tym samym budzi w nas zwycięską pewność, że to prawda: Bóg jest miłością! (...) Wiara, która jest świadoma miłości Boga, objawionej w

przebył na krzyżu Sercu Jezusa, ze swej strony pobudza do miłości. Jest ona światłem – w gruncie rzeczy jedynym – które wciąż na nowo rozprasza mroki ciemnego świata i daje nam odwagę do życia i działania” (tamże, 39). To wszystko pozwala nam zrozumieć, że zasadniczą postawą wyróżniającą chrześcijan jest właśnie „miłość oparta na wierze i przez nią kształtowana” (por. tamże, 7).

2. Miłość jako życie w wierze

Całe życie chrześcijańskie jest odpowiadaniem na miłość Boga. Pierwszą odpowiedzią jest właśnie wiara jako przyjęcie, pełne zdumienia i wdzięczności, niesłuchanej inicjatywy Bożej, która nas poprzedza i przynagla. I „tak” wiary wyznacza początek świetlanej historii przyjaźni z Panem, która wypełnia całe nasze życie i nadaje mu sens. Bóg jednak nie zadowala się tym, że przyjmujemy Jego darmową miłość. Nie ogranicza się do miłowania nas, ale chce nas przyciągnąć do siebie, przemienić w sposób tak głęboki, abyśmy mówili za św. Pawłem: „teraz już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus” (Ga 2, 20).

Kiedy pozostawiamy miejsce dla miłości Boga, zostajemy do Niego upodobnieni, stajemy się uczestnikami Jego miłości. Otwarcie się na Jego miłość oznacza, że pozwalamy, aby On w nas żył i nas prowadził do kochania razem z Nim, w Nim i tak jak On; tylko wówczas nasza wiara staje się prawdziwie wiarą, która „działa przez miłość” (Ga 5, 6), a On trwa w nas (por. 1 J 4, 12).

Wiara to poznanie prawdy i przyłgnięcie do niej (por. 1 Tm 2, 4); miłość to „poruszanie się” w prawdzie (por. Ef 4, 15). Przez wiarę nawiązuje się przyjaźń z Panem; przez miłość żyje się tą przyjaźnią i ją pielęgnuje (por. J 15, 14 n). Wiara skłania nas do przyjęcia przykazania Pana i Nauczyciela; miłość daje nam błogosławieństwo wprowadzania go w czyn (por. J 13, 13-17). W wierze zostajemy zrodzeni jako dzieci Boże (por. J 1, 12 n.); miłość sprawia, że w konkretny sposób trwamy w tym synostwie Bożym, przynosząc owoc Ducha Świętego (por. Ga 5, 22). Wiara pozwala nam rozpoznać dary, które dobry i wielkoduszny Bóg nam powierza; miłość sprawia, że owocują (por. Mt 25, 14-30).

3. Nierozzerwalny związek między wiarą a miłością

W świetle tego, co zostało powiedziane, okazuje się jasno, że nie możemy nigdy rozdzielać czy wręcz przeciwstawiać wiary i miłości. Obydwie te cnoty teologiczne są ze sobą ściśle związane, i błędem byłoby upatrywanie między nimi sprzeczności lub „dialektyki”. Z jednej strony bowiem ograniczeniem

jest postawa, która kładzie tak silny akcent na pierwszeństwo i decydującą rolę wiary, że nie docenia – i niemal je lekceważy – konkretnych uczynków miłości, sprowadzając ją do ogólnikowego humanitaryzmu. Z drugiej jednak, ograniczeniem jest również utrzymywanie przesadnej wyższości miłości i jej działania, i myślenie, że uczynki zastępują wiarę. Dla zachowania zdrowego życia duchowego trzeba wystrzegać się zarówno fideizmu, jak i moralizującego aktywizmu.

Życie chrześcijańskie to nieustanne wchodzenie na górę spotkania z Bogiem, aby później zejść, niosąc miłość i siłę, które z niego się rodzą, aby służyć naszym braciom i siostram z taką samą miłością jak Bóg. W Piśmie Świętym widzimy, że zapał apostołów do głoszenia Ewangelii, które wzbudza wiarę, jest ściśle związany z miłosierną troską o to, by służyć ubogim (por. Dz 6, 1-4). W Kościele kontemplacja i działanie, których jakby symbolem są ewangeliczne postaci sióstr Marii i Marty, muszą współistnieć i się uzupełniać (por. Łk 10, 38-42). Priorytetem jest zawsze relacja z Bogiem, a prawdziwe ewangeliczne dzielenie się winno być zakorzenione w wierze (por. katecheza podczas audjencji generalnej z 25 kwietnia 2012 r.). Pojawia się bowiem niekiedy tendencja do ograniczania „miłości bliźniego” do solidarności lub zwykłej pomocy humanitarnej. Trzeba natomiast pamiętać, że największym dziełem miłości jest właśnie ewangelizacja, czyli „posługa Słowa”. Nie ma bardziej dobroczyнного, a zatem bardziej miłosiernego działania na rzecz bliźniego niż łamanie chleba Słowa Bożego, dzielenie się z nim Dobrą Nowiną Ewangelii, wprowadzanie go w relację z Bogiem: ewangelizacja jest największą i pełną promocją osoby ludzkiej. Jak pisze sługa Boży Papież Paweł VI w encyklice *Populorum progressio*, właśnie głoszenie Chrystusa jest pierwszym i zasadniczym czynnikiem rozwoju (por. n. 16). To pierwotna prawda o miłości Boga do nas, którą się żyje i głosi, otwiera nasze życie na przyjęcie tej miłości i umożliwia integralny rozwój ludzkości i każdego człowieka (por. enc. *Caritas in veritate*, 8).

W istocie wszystko bierze początek z Miłości i zmierza do Miłości. Darmową miłość Boga poznaliśmy za pośrednictwem przesłania Ewangelii. Jeżeli przyjmujemy ją z wiarą, zyskujemy ten pierwszy i niezbędny kontakt z boskością, który może „rozkochać nas w Miłości”, abyśmy później trwali i wzrastali w tej Miłości, i z radością przekazywali ją innym. *cdn*